

Jacqueline van Ginneken: 'Ik ben een echte meezeiler'

Haar laptop neemt ze mee aan boord, maar die blijft meestal dicht. De enige deadline vormt een brug die gehaald moet worden.

Door Trix Broekmans. Foto: Vincent Boon

I“Ik ben opgegroeid met angst voor water, doordat mijn moeder ooit iemand heeft zien verdrinken. Altijd kreeg ik te horen: niet te dicht bij het water! En uitgerekend ik werd verliefd op een zeiler. Op mijn achttiende ging ik voor het eerst met hem mee het water op en op mijn twintigste kochten we ons eerste bootje. Op de eerste zeiltocht sloeg het om. We trokken het recht en zeilden door. Toen was ik mijn angst kwijt.

Ik ben een echte meezeiler. Ik sta niet aan het roer, alleen als er een zeil omhooggetrokken moet worden. Er kan er maar één de kapitein zijn. Ik volg de instructies. Inmiddels hebben we een kajuitboot waarop we alle vakanties en zoveel mogelijk weekenden doorbrengen. Ik ben behalve bestuurder ook nog toezichthouder bij drie organisaties, mijn

man heeft een zelfde soort positie buiten de zorg, dus we hebben volle agenda's. Zodra ik aan boord stap laat ik dat allemaal achter. De enige deadline is soms een brug die we moeten halen. Verder is er rust en alle tijd om heerlijk over het water te kijken, terwijl ik lekker tegen een stootwilletje zit en mijn gedachten laat waaien met de wind. Een pure idylle. Verre reizen maken we niet. Verder dan Texel of Friesland zijn we nooit geweest, we zeilen het liefst in Zeeland, vanuit Numansdorp waar de boot ligt. We plannen per dag, nooit langer. Het hangt af van de wind, het weer. Soms zoeken we de drukte, bezoeken een stadje, of leggen aan op een eilandje. Alles kan, niets moet. Als ik weer van boord stap zit ik vaak vol bruisende ideeën. Ik kan het iedereen aanraden.”

Alle tijd om over het water te kijken

Zoveel mogelijk vakanties op de boot

Jacqueline van Ginneken:

Wie? Jacqueline van Ginneken, bestuurder a.i. Riederborgh ouderenzorg

Wat? Zeilen

Hoe? Zo vaak mogelijk